

er stillet ganske særlig, og isætedet for at den enkelte Dommers Dom ellers appelleres til Overretten, maa Criminal- og Politirettens Dom appelleres til Højesteret. Det er imidlertid ikke blot i denne Henseende, at Stillingen er særlig, men der er givet Administrationen en eien-dommelig Myndighed i de Sager, som behandles af Criminal- og Politiretten. Politidirecteuren i Kjøbenhavn leder for en Deel Forundersøgelserne; han tager Beslutninger eller optræder i Tilfælde, som Dommerne ellers kun kunne afgjøre eller optræde i; en stor Deel mindre Politiretssager afgjøres saaledes ved hans Protokol, og navnlig kan det saakaldte Forlig, hvorved Folk erlægge mindre Bøder for at undgaae Sag, indgaaes ved den. Dette Forhold har givet Anledning, jeg vil ikke sige til Misbrug, men til overordentlige stærke Klager. Det vil sees, at netop Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn har lagt stor Vægt paa, at dette Forhold kunde forandres; de Forslag, der ere stillede, de Forsøg, der ere gjorte paa at ordne det Forhold, forekomme mig at være temmelig upraktiske; den eneste simple og naturlige Fremgangsmaaoe er den, at der er enkelte Dommere fordeelte omkring i Kjøbenhavn, hvorved Retspleien kommer nærmere til dem, der skulde søge Retten, og som da skulde udføre den Domsgerning, som ellers enhver Politidommer udfører, og Politidirecteuren maatte da afgive den Myndighed, der paa nogen Maade har en dømmende Charakter eller andetsteds er henlagt under Dommere. — Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at berøre, angaaer de Lovovertrædelser, som skulde behandles af Rævnings, og de, der høre under Dommerne. Dette Punkt findes omtalt i § 2. Det er meget vanskeligt her at træffe den rette Grændse, det er ikke usædvanligt, i Begyndelsen at lægge et alt for stort Antal Sager under Rævnings, men det er paa den anden Side meget misligt, at indskrænke de Sagers Antal, som behandles ved Rævnings, i den Grad, at det kun er undtagelsesviis at de træde sammen, at det bliver en næsten dramatisk Forestilling, der gives, naar en meget stor Straffesag bliver behandlet af dem. Rævnings Gjerning bør udføres saa ofte, at det ligesom gaaer over i Folkets daglige Bevidsthed, at der er en saa-

dan Gjerning at udføre, en saadan Pligt at opfylde. Vor nuværende Lovgivning har en Anthydning, hvorfra jeg har tænkt mig at man kunde gaae ud. Thvsanordningen af 11te April 1840 skjelner i § 1 mellem ringere Thveri, som kun straffes med Bånd og Brød, og de større Grader af Thveri, der straffes med indtil 4 Mars Forbedringshunsarbejde. Her maatte, troer jeg, skee en Forandring i Lovgivningen ved at sondre de to Straffegrader for simpelt Thveri, dersom man følger den Vej, jeg har fulgt; tillige maatte Straffen for beslegtede Forbrydelser nærmere bestemmes i Analogie deraf. Vil man ikke følge den, saa kan man gaae en anden Vej, hvis Fordele jeg ingenlunde skal benægte, navnlig saalænge en ny Criminallovgivning ikke er givet, og det er den, at man betegner den Art af Sager, der skulde paadømmes af Rævnings, uden at tage Hensyn til, hvilken Straf Lovgivningen bestemmer derfor; det har sine Fordele og sine Mangler, og det er et Spørgsmaal, som jeg ganske skal henstille; den Vanskelighed, der kunde reise sig fra, at vi ikke havde faaet en ny Criminallov, vilde derved foreløbig kunne fjernes. Alle politiske Sager vilde ifølge Grundloven henhøre under Rævnings Dom, og som Følge deraf er i § 2 enhver Sag undtagen fra Behandling for Underretterne, naar den har nogen- som helst politisk Charakter, navnlig vilde Valgsager blive henlagte under Rævnings.

Idet jeg nu kommer til det 2det Afsnit, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at det omhandler et Hovedpunkt i hele Loven, nemlig det Antal Dommere, der skulde præsidere i Rævningsretten. Det er et Spørgsmaal, som har været sterkt omstridt, om der skulde være een eller flere Dommere; jeg har søgt at mægle mellem de modstaaende Anskuelser. Jeg troer, det er utvivlsomt, at det har overveiende Fordele at have een Dommer, og kun, dersom man ved hans Side kan sætte Meddommere, uden derved at forøge Dommernes Antal i Landet, bør man have flere. Jeg vil ikke tale om den store Bekostning, det vil medføre, naar man skulde oprette Collegialretter rundt omkring i Landet, men det vilde være overordentlig vanskeligt at finde Mænd, som vare stikede til godt at udføre dette Dommerhverv. Det vilde være en saadan